

A LÉLEK BIZTOSÍT

Amit hallunk, ami hír, vagy ígélet másoktól jön, azt mindig bizonyos feltevésekkel fogadjuk. Megnézzük jól, ki mondja a hírt, vagy ki ígér. A hírt vagy elfogadjuk, az ígéletben vagy hiszünk, vagy nem. Amit azonban Isten bennünk levő Lelke mond, amit az ígér, az a mi meggyőződésünk és biztosításunk.

Isten Lelkének nagy adománya részünk az, hogy biztosít arról, hogy hit által, Jézus Krisztus áldozata által fiak és örökösök leszünk. Ez az ígélet felemelőbb és lelkesítőbb, mivel csupán a Biblia mondja, hanem Isten Szellemé bizonyítja. A Biblia tanúsítja a fiúságot és az örökösödést, de ezen felül valaki és valami határozottan sugallja bennünk, hogy azok leszünk és a

belső meggyőző erő hatása nyomán örömmel észleljük, hogy kettős bizonyítékkal rendelkezünk. Vegyük figyelembe a „hiszünk” és a „meg vagyunk győződve” közti különbséget. Ez utóbbi, a meggyőződés, a Lélek ajándéka. Isten kettős módon biztosítja a krisztusiakat a fiúság méltóságáról és az azzal járó ajándékról.

I.

„Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai” (Róma 8:14). **Az újjászületett embert a Lélek vezeti** — vezeti azért, mert a „fiú” már Isten gyermeke. A gyermek vezetésre szorul. Ez a vezetés Isten gondviselő terve szerint való. Tudja jól az Úr, hogy egy megváltott ember, amint Pál apostol is megjegyzi, lelki csecsemő. Ezt a gyermeket óvja, oktatja és tanácsolja a Lélek.

Gondoljunk azonban a nagy kiváltságra, a fiúságra. Isten fiai vagyunk. Ember fiának lenni is nagyszerű dolog. Amennyire képesek vagyunk a világegyetemet képzelődésünkben áttekinteni, azt találjuk, hogy ember, csak a földünkön létezik. Lehet, hogy létezik intelligens lény más égitesteken is. Továbbá e földön is minden élőlény között csak az embernek van szelleme és értelme. Már az is nagy jelentőségű, hogy emberek fiai vagyunk, másszóval emberek lehetünk. **A föld minden kincse nem ér fel ahhoz a nagy értékhez, hogy a teremtés koronája vagyunk.** A belénk lehelt isteni Szellem képesít, hogy a teremtés fölé kerekedjünk. Képesek vagyunk a célzatos kutatásra, ismeret szerzésre, és az anyag

fölköt álló szellemi világ észlelésére. Az ember képes megállapítani, hogy az anyagi világegyetem olyan nagy, hogy a mai műszerekkel észlelhető legtávolabbi galaktika (csillagcsoport) 10—12 milliárd (vagy még ennél is messzebb) fényév távolságra van. A fény egy másodperc alatt 300,000 kilométert halad. Holnap jobb, tökéletesebb műszerekkel még messzebbre fogunk látni. Ez az ember: az ember lát, észrevesz, megismer, következtet és használja azt, amit felfedezett. De a világegyetem minden, számokban ki nem fejezhető mennyiségű csillagja nem tudja, hogy a földön ember van.

Ha az ember-fiúság ilyen nagy méltóság, milyen az Isten-fiúság? Isten fiainak lenni annyit jelent, hogy képesek vagyunk a teremtett anyagi világ mellett egy másik világot is észrevenni és ennek a másik világnak a kincseit élvezni, az előnyeit használni. Létezik az anyagtól független szellemi világ is. Lehet még többféle világ, de fizikai agyunk ennek a felismerésére, vagy még az elképzelésére is nem képes. Majd amikor mint fiak az Atyai házba érünk, akkor fog feltárulni előttünk Isten végtelen teremtő hatalmának a képe. Isten lehetőségei kimeríthetetlenek.

Isten-fiúságunk jelenti azt is, hogy a világ Teremtőjével atyai-fiúi kapcsolata van. Amíg testben élünk, addig a bennünk lakozó isteni Lélek oktat és bátorít. Az Isten-fiúság lényegét, jelentőségét és magasztosságát sajnos csak nagyon kis részben vagyunk képesek felfogni. De ez a kis ismeret is elég ahhoz, hogy hitben, reményben és örömben várjuk a pillanatot, amikor majd teljes egészében felmérhetjük Is-

Mindenki születésnapjára...

MIÉRT?

Miért az érkezés — ha el kell menni?
A virág — hogyha úgyis lehull szirma?
Az évek — mikből még a sok is semmi?
A kereszt — ha már vállunk alig bírja?

Míg némelyek a kincseken taposnak,
miért kell másnak „gyöngyagylóvá” válni?
Míg pompa, fény, öröm a része soknak,
miért kell másnak éjben, gyászban járni?

Amint az évek gyorsan szállva múlnak:
„miért”-jeinket átadjuk a múltnak,
s feleslegessé válnak okok, érvek;

emberek, vágyak, álmok révbe érnek,
és meglátjuk, hogy ami volt: miértünk történt. És egyszer majd mindent — megértünk.

Varga Gyula

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Molnár Balázs, Bretz Tivadar,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$12.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt minden
hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek a lap meg-
jelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
7005 Mine Creek Lane, Raleigh, NC. 27615
Tel.: (919) 847-3792

Alelnök: REV. THEODORE BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Titkár: BARNABAS J. HALO,
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER,
2636 East 124th Str., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR,
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ALEXANDER BANYAI,
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazgatója: GABRIEL L. PETRE
2800 Fordham Rd., N.E., Palm Bay, FL. 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

ten azon kegyelmi ajándékának a nagyságát, hogy fiaivá tett.

Nagy jövő előtt állnak Krisztus megváltott gyermekei és erről a Lélek biztosítja őket.

II.

Az örökösség és az örökség a másik nagy ajándék, amiről a Lélek tudat. A 17. vers szerint: „Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örökös társai pedig Krisztusnak.” Az örökös és örökség témáját az örökélettel kapcsolatosan, sok helyen említi az Újszövetség. Hogy mi lesz az örökség, arról a Szentírás nem szól. Jó lenne tudnunk, mit öröklünk. De földöntúli, mennyei dolgokról van szó, és azokat emberi szóval leírni nem lehet. Mit kívánnánk mi örökségül? Vagyont? Uralmat? Elsőbbséget? A mennyei szellemi lények nem esznek, nem kívánnak palotát, nem házasodnak. Nem kell pénz és földbirtok. Mi lesz az örökség? Isteni! Ez biztosít, hogy ez lesz a legértékesebb, a legdicsőbb.

Az a kifejezés, hogy „örökös társai Krisztusnak” bő teret nyújt képzelődésünknek. Jelenti ez azt, hogy az örökség dolgában Krisztussal leszünk egy rangban? Azt biztosan jelenti, hogy Krisztus felmagasztaltatik a Filippibeliekhez írt levél szerint olyan rangra és magaslatra, amely minden rangon felül áll. Krisztus Úr lesz! Ha pedig mi társak leszünk Krisztussal, a mi örökségünk sem maradhat el messze attól, amit Krisztus örököl.

Két dolog biztos Pál apostol írása szerint. Az egyik az, hogy lesz örökségünk. Amikor hazaérkezünk az Atyai házba, akkor a mennyei Atya gyermekeit gazdag ajándékokkal várja. A távozó fiú példája is mutatja, hogy a hazatérő fiakat milyen fogadtatás várja.

A másik bizonyos dolog, hogy az örökség gazdagsága és dicsősége méltó lesz Krisztus örökségéhez. Örökös társak leszünk. Ugyanabból az isteni „vagyonból” részesülünk.

Nagy jutalmat nyer mindenki, aki a római levél 8. részét gondosan tanulmányozza. Tanulmánya rávezeti, hogy Isten bennünk lakozó Lelke sokkal több ajándékot ad Krisztus tanítványainak, mint amennyit e sorozatban említettünk.

SZEMLE

A VASÁRNAPI ISKOLA HELYE gyülekezeti életünkben, ennek az intézménynek a fontossága és létezésének a főcélja jelen elmélkedésünk tárgya. A Biblia tanulmányozása a krisztusiak életszükséglete. Az Ige ismeretét, megértését és földi életünkben való alkalmazását semmiféle vallásos tett nem helyettesítheti. A vasárnapi iskola intézményének a hasznosságát, meggyőződéssel kihangsúlyozzuk, de minden értékelésünk mellett is rá kell mutatnunk annak fogyatékosságára és alkalmazásának hiányosságaira. Emlékezzünk a kedves ének néhány sorára: „A vasárnapi iskolánk igen nagy áldás mireánk... Ott ülünk Jézus lábánál, mint üdvünknek forrásánál...” Ennek az éneknek a szép szövege annyira hatása alatt tartotta szívünket és lelkünket, hogy a Biblia-óra tárgyát, tanítási alkalmát és módját soha nem mertük bírálni. Az istentiszteleti órákon elhangzott prédikációkról szabadon, félelem nélkül tettünk bírói, vagy dicsérő megjegyzéseket, de a vasárnapi iskolai tanítás ún. „ne bánts virág” volt. Ennek bírálata Isten beszéde iránti tiszteletlenségnek számított.

Értékelésünk és véleményünk minőségére világot vet az a különleges tünet, hogy míg az istentiszteleti órát ünnepélyesnek, fontosságban elsőnek tartjuk, addig a vasárnapi iskola, fel fogásunkban a második helyre tartozik. A teológiailag képzett prédikátor szerepe és helye az istentiszteleti órán van. A vasárnapi iskolai tanítást elvégezhetik a diplomával nem rendelkező testvérek is. Következetlenségünkre mutat az a tény, hogy az „ünnepélyes” istentisztelet részeit, a prédikációt, az énekeket és még az imát is szépnek, jónak vagy hosszúnak és rossznak tartjuk tetszésünk szerint, azaz szabadon bíráljuk; a vasárnapi iskolai tanítást kegyesen (sokszor leereszkedően) dicsérjük. Más szóval az istentisztelettel nem olyan megkülönböztetett tisztelettel bánunk mint a vasárnapi iskolával.

EGY NAGY KÜLÖNBESÉGET látunk a prédikációk és a vasárnapi is-

U.

kolai leckék tanítása között. Sok prédikációnak van „alapigéje” (textusa), de nincs „igalapja”. A vasárnapi iskolai leckék természetében van, hogy az Ige alapján maradnak. A lélek megérzi, hogy az Igét bírálni nem szabad, még akkor sem, ha ranggal, címmel nem rendelkező tanító közvetíti.

Az Ige alapján álló vasárnapi iskolai rendszernek egyik gyengéje a tanítási idő rövidege. A „húsz percek”, vagy „félórak” hetenként egyszer nem elegendőek arra, hogy az életre és örökéletre vonatkozó fontos isteni üzenettel a tanulók megismerkedjenek. Járnak a vasárnapi iskolába az emberek, de csak a vallásosságig jutnak el és nem ahhoz az ismerethez, amely kimondja: „Mert tudom, kinek hittem.”

Egy másik lényeges elégtelensége a vasárnapi iskolai órán való részvételnek az, hogy a tanulóknak azt a kielégítő érzést adja, hogy „tanulmányozta Isten szavát”, és megelégszik azzal a hiányos ismerettel, amit a tanítási órán kap. Elismerjük, hogy ez a részleges ismeret is jelenthet áldást és lelki táplálékot. De Isten szándékának, az örökélet megismerésének, a lelki biztonság-érzés megnyerésének a szempontjából nem elég. A vasárnapi iskolai tanítás legfontosabb célja legyen az, hogy a hívők, a résztvevők szívében ébressze fel a vágyat a Szentírás további tanulmányozására. Adjon a vasárnapi iskolai tanító biztatást és oktatást arra, hogy hogyan olvassák az Úr gyermekei a Bibliát.

Egyik áldásos, hasznos módszer az, hogy ne csupán az előírt, szemelvényes részleteket olvassák, hanem egy evangélium, vagy apostoli levél egészét, ha nem is egyszerre, de folytatólagosan. Másként hat az Írás, ha nem kószolókat veszünk a lelki eledelből, hanem az egész előttünk álló táplálékot magunkhoz vesszük. Az Úr üzenete, az apostolok mondanivalója ekként világosabb lesz az olvasó előtt. Amelyik vasárnapi iskolai tanítás ezt a célt eléri, az eredményes.

A KOLOSSÉBA ÉS THESSALONIKÁBA írt levélben van két, a modern hívők által elhanyagolt vers (Kolossé 4:16 és I. Thess. 5:27). Érdemesnek tartjuk ezt a két verset szó szerint idézni. „És amikor felolvastatik nála-

tok e levél, cselekedjétek meg, hogy a laodiceaiak gyülekezetében is felolvassák és hogy a Laodiceából átveendő levelet ti is felolvassátok.” „Kényszerítlek titeket az Úrra, hogy olvassátok fel e levél minden szent atyafi előtt.”

Kolossében, Thessalonikában és Laodiceában az apostoli egész levél felolvasása volt a „prédikáció”. Melyik prédikátor, vagy lelkész merné állítani, hogy a levelek felolvasása nem elég az istentisztelet teljességéhez; ahhoz még az ő beszéde is szükséges? Melyik lelkipásztor merné megkockáztatni az apostoli és újszövetségi gyakorlat felelevenítését és prédikációja helyett felolvasná a tökéletes Igét? Melyik gyülekezet lelki izlése és követelménye elég fejlett ahhoz, hogy a „tisza Ige” (egy egész apostoli levél) felolvasásának a hallása részére táplálódjék és éltebb, mint a prédikátor beszéde? Hallatlan dolog volna az, ha az igehirdető elolvasna gyakorlatként egy-egy levelet kétszer, háromszor és értelmes hangsúllyal felolvasná valamelyik újszövetségi alapon álló baptista gyülekezetben? Melyik gyülekezet tagjai érettebbek lelkileg ahhoz, hogy ne kifogásolják az Úr szavát azzal a megjegyzéssel, hogy „nem azért fizetjük a prédikátort, olvasni mi is tudunk”. Hol van az a gyülekezet, ahol a fő dolog az, amit az Úr mond és nem a lelkipásztor? Evangélium csak négy van és apostoli levél huszonegy. Marad idő a lelkipásztor beszédének is 52 héten át.

HÍREK

Tripoli: Csak egy hívő gyülekezet működik Líbia fővárosában, amelyet különböző napokon, különböző nemzetiségű vendégmunkások töltenek meg. A hírt közlő török testvér szerint az egyetlen gyülekezetben buzgó imádkozás folyik.

Zágráb: Nela Horak szerkesztésében megjelent az „Újszövetség görög nyelve” című tankönyv. A tankönyvet a helyi katolikus könyvesboltban árulják és a frankfurti, valamint a belgrádi könyvkiállításon is bemutatták.

Kiskőrös: „Ifjúsági Találkozó”-t hívtak össze december 20-ra a helyi baptista gyülekezetbe. Sok látogató volt jelen a szomszédos, sőt külföldi gyülekezetekből is. Az evangélizálás al-

Mai gyülekezeti „egyházi” rendszerünk és istentiszteleti gyakorlatunk tapasztalatából nézve mindez ábrándképnek és idejétmúlt módszernek tűnik. Kifinomult vallásos módszerünkben annyira előhaladtunk, (vagy az apostoli nép elmaradt tőlünk), hogy az újszövetségi leírás az akkori gyülekezeti életéről már példának sem vehető? Talán még sem ártana, ha tüzetesebben megvizsgálnánk, mi volt az újszövetségi hívők sikerének a titka.

A nyolcvanadik konvenció Detroitban

Ez év július 10—12 között tartja Szövetségünk évi konvencióját.

Jegyezzük meg a dátumot: Pénteken, szombaton és vasárnap, július 10—12. Csütörtökön bizottsági ülések.

A konvenció helye:

BETHEL BAPTIST CHURCH
13330 Trenton Road, Southgate, MI.
(Southgate is a suburb of Detroit.)

Szeretettel hívjuk magyar baptista testvéreinket, bármelyik gyülekezetbe tartoznak. Jelentkezéseket, elszállásolásra és a repülőtéri fogadásra kérjük a következő címre küldeni:

Rev. Joseph Bogar
7852 Robinson Avenue,
Allen Park, Michigan, 48101
Telefon: (313) 928-6099

kalmakor 40 fiatal tért meg és sok időse erősítette meg az odaszánását.

Újvidék: November 29 és 30-án megtartották a három évenként megrendezendő Baptista Konvenciót.

MIÉRT VAN ÍGY?

Tiszta vízfolyamnak élet az ereje,
A láva folyónak pusztító a tüze.
És mégis mindkettő folyik itt e földön,
Mert szenvedés nélkül az öröm sosem jön.

„Elődbe adtam Én a jót és a gonoszt,”
Hogy lásd meg a nemest s megtudjad mi a rossz.
Sok az édességből is, ha eszel, megárt,
Míg egy kis orvosság, ha méreg is, használ.

Úgy a lelki téren, ha gonoszért jót adsz,
Követed, s szolgálod a te Megváltódat.
Ekként ellentétek is javadra válnak
Ha téged sértőnek szívből megbocsátasz.

M.M.

JÁRATLAN UTAK

(Apostolok cselekedetei 8)

Filep diakónus nagy ébredés eszköze volt Samáriában. Működése következtében voltak, akik elfogadták Krisztust, alámerítkeztek és Szent Lelket vettek; voltak, akik testi gyógyulást nyertek; voltak, akik Simon okkult tanításától szabadultak; s bizonyára voltak olyanok is, akik mindezen kegyben részesültek egyben.

Egy nap azonban az Úr angyala elküldte Filepet egy Gázába vezető járatan útra. Ott találkozott egy szerencsen komornyikkal, akit Krisztushoz vezetett. S bár ez nagy kegy volt, mégis felmerül a kérdés, hogy érdemes volt-e egy emberért ezen nagy evangélistát az ébredés közepéből kiragadni? Nem lett volna fontosabb, hogy Samáriában tovább működjön, míg tart a tömeges megtérés? Nem lett volna eredményesebb az élete úgy?

Bizonyára nem! Isten kibeszélhetetlen bölcsessége és mindentudása átlátta, hogy Filepre a gázai úton volt a legnagyobb szükség, mert így általa a szerencsenekhez is eljutott az Evangélium.

S amikor tanulmányozzuk Filep „já-

ratlan út” magányos szolgálatát, akkor rájövünk arra, hogy a mi életünkben is vannak ilyenek. Ezek azok a *kitérők*, melyeket nem értünk, nem keresünk, de mégis belekerülünk. S mily jó ilyenkor emlékezni Filepre, aki szívesen engedelmeskedett és örömmel szolgált az „Egynek” a tömeg helyett.

Mik ezek a „járatlan úti” magányos szolgálatok? Többfélék lehetnek. Az egyik ilyen szolgálat a gyermeknevelés. Amikor fiatal szülők gyermeket várnak, akkor lelkesen készülnek és tervezgetnek. Arra nem gondolnak, hogy a gyermekekkel nagy elfoglaltság is jár. Ezért sok édesanya csodálkozik, amikor minden perce elmegy a picikre szülés után. Sokan kétségbe is esnek, mert úgy érzik, hogy semmi célt nem tudnak kitűzni. Kétségbeesésükben elfelejtik, hogy Isten küldte őket erre a „járatlan útra”, s hogy itt az „egy” gyermeknek, vagy „néhányak” szolgálata a hivatásuk; nem nagy látható teljesítmények felmutatása. Filep példája ilyenkor bátorító lehet, mert bátorságot adhat arra nézve, hogy hűen és örömmel szolgáljanak, mert egyszer jutalmat látnak!

Egy másik ilyen magányos szolgálat lehet a betegápolás. Egyszer hallottam az ismert Corree Tenboom ápolójának bizonyágtételét rádióan. Elmondta, hogy három évig tartott „járatlan útja”, mely alatt semmi ideje nem volt önmagával törődni, pihenni, kikapcsolódni, valami különöset teljesíteni, vagy felfrissülni, mert Corree teljes ápolásra szorult. S nem volt egyszerű feladata. Sokszor csak a lelki testvérek imája és segítsége tartotta épségben. De ma hálás, hogy készséggel vállalta ezt a szolgálatot, mert áldást oszthattott, példát mutathatott és fejlődhetett maga is általa.

Ez a fajta szolgálat egyszerűbb formában majd mindannyiunk élménye. Előfordul, hogy a gyermekek, vagy élettárs, vagy szülők betegsége következtében hosszabb-rövidebb ideig találjuk magunkat a „járatlan úton”. S ezek az élmények mindig kitérőt jelentenek, mert kivesznek a rendes kerékvágásból, megfosztanak a megszokott teljesítményektől és magányba sodor-nak. Magam is emlékszem ilyenekre, mikor pl. gyermekeim egy télen állandóan betegek voltak, s nem volt egyszerű a „kitérőt” Istentől venni, pedig volt benne áldás. S emlékszem arra is, amikor egy évben fiam műtétje, más-kor meg férjem balesete következtében négy vagy öt hónapig szorultak ápolásra és sok minden elmaradt miatta; mégis áldás rejtett benne.

Dr. Bíró, Palm Bay-i lelkész egyszer azt mondta: „Van még hűség a világon! Erről tesz bizonyágot a gyülekezetünkben lévő feleségek hűséges férj-ápolása.” Többen voltak ui. gyülekezetében, akik tehetetlen férjüket a végsőig ápolták, mert feladatuknak látták. Többek között ott ült édesanyám, toloszékben lévő édesapám mellett, meg több özvegy, aki már befejezte az ápolást. Megjegyzése arra mutatott, hogy ezek a feleségek szavak nélkül is prédikáltak, azért figyelt fel rájuk pásztoruk. Azaz, a betegágyánál, a magányban, a céltalannak látszó „járatlan úton” is eredményes szolgálatot végeztek.

Ennélfogva, legyen bár betegápolásunk „járatlan útja” rövid, vagy hosszadalmas, Filep példája ilyenkor is erősíthet, mert azzal biztathat, hogy a

Az északamerikai vallásfelekezetek statisztikájából

A „Chicago Tribune” napilap közli az 1985 és 1986 évben megjelent „Yearbook of American and Canadian Churches” adatait a két ország vallásfelekezeteinek fejlődéséről és veszteségeiről. A chicagói lap az adatokhoz fűzött megjegyzésében írja: Az ország rég megalapozott, erősnek vélt vallásfelekezetei a pusztai vándorlás állapotába jutottak az utóbbi évtizedben. Közönyösség és formaiasság miatt veszítettek taglétszámukból, míg a kisebb, evangéliumibb, lelkesebb közösségek gyarapodtak.

Túl hosszú lenne a közlemény minden felekezetről. Néhány fontosabb adatra szorítkozunk.

	1985	1986	+, vagy —
Római katolikus	52,392,934	52,286,043	— 106,891
Déli baptista	14,178,051	14,341,821	+ 163,770
Methodista	9,405,164	9,291,936	— 113,228
Presbyterianus	3,100,951	3,057,226	— 43,725
Lutheránus	2,925,008	2,910,281	— 14,727
Episcopalis	2,794,690	2,775,424	— 19,266
American Baptist Churches	1,637,099	1,620,153	— 16,946
Isten gyülekezetei (Pünkösdi)	1,992,754	2,036,453	+ 43,699
African Methodist (Feketék)	1,134,179	1,202,229	+ 68,408
Jehova tanúi	649,697	697,660	+ 47,963
Adventista	623,563	638,929	+ 15,366

Nincs adatunk az ún. „Független Baptista Gyülekezetek” taglétszámáról. A sok „Baptist Tabernacle”, „Baptist Temple” név alatt működő nagy gyülekezetek tekintélyes taglétszámmal rendelkeznek. Formaiasság, mint a betű, megöl, de a lélek meglevenít.

„járatlan úton” is van látható eredmény és teljesítmény!

Egy harmadik fajta „járatlan úti” szolgálat lehet az ápolás elfogadása. Aki beteg, annak sem egyszerű a *kitérő*. Nem könnyű másra utalva élni. Nem esik jól a kegyelem-kenyeret elfogadni. Mégis, akik békével, hálával és örömmel fogadják el mások szolgálatait, azok — ugyanúgy, mint ápolóik — a magányban is prédikálnak, mert magatartásuk üdít és jézusi békét példáz. S akiknek ez a fajta „járatlan úti” szolgálat jutott, azok is tudják, hogy Filep példája számukra is erőt jelent, mert azzal biztatja őket, hogy a tehetetlenségben is van áldásosztás!

Végül egy negyedik fajta magányos szolgálat az, amikor Isten egészséges állapotban von félre valakit. Többek között Mózes járt ilyen iskolát 40 évig Midiánban, s benne és általa áldássá vált. Pál apostol három évet töltött megtérése után a magányban, amiben erőteljesen lélekmentővé lett.

János apostol Pátmosz szigeti száműzetésben töltött időt, melynek következtében mennyei jelenéseket látott és jegyzett fel. Napjainkban meg sok keresztyén haláltáborba került a háborúban, börtönbe jutott, vagy pogányok közé ment s ott és onnan terjesztette a Krisztus evangéliumát. S bár minden ezen egyének kiváló tehetséggel rendelkeztek, mégis Isten „járatlan útja” hosszú időkre kivonta őket a forgalomból, a látható, mérhető teljesítmények sodrából, mert abban volt ideiglenesen több áldás útjukon.

S akiknek ilyen, vagy ehhez hasonló „járatlan út” jutott, azok is erőt nyerhetnek Filep és a többi hithős példájából, mert megtanulhatják, hogy a magány iskolájában is van áldás.

A filepi szolgálatok nem könnyűek; a „járatlan”, magányos utak nem egyszerűek; a „kitérők” nem kíváncsok, mert nem tervezhetünk, termelhetünk és mutathatunk fel látható eredményeket. De Isten ezeket is áldás nyeresre és osztásra szánja, ha nem is értjük célját, mikor benne vagyunk. Ezért, emlékezzünk Filepre, aki szívesen engedelmeskedett és örömmel szolgált a „járatlan úton” az „Egynek”.

Mátrai Mihályné

Menyegző Clevelandban

Huszár Judit és Szerencsy Attila fogadtak örök hűséget és léptek házasságra január 3-án a Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezetben.

A házasságkötési szertartást az angol Cleveland Baptist Church lekipásztora **Dr. Roy Thompson** végezte.

Az élet változatossága meglepő. Nem sokkal a menyegző előtt együtt voltunk Szerencsy Józsefné testvérédesanyjának az Örökházába való költözésén, s most nem sírni, hanem örülni jöttünk össze. Nemcsak búcsúzunk, hanem találkozunk is.

A gyülekezet nagy szeretettel üdvö-

zölte az ifjú házaspárt s kedves és szép ajándékokkal látta el őket. Az örvendő násznépet az örömszülők **Szerencsy József és neje Irén** látták vendégül a gyülekezet emeleti termében. Volt alkalmunk beszélgetni a „régis szép napokról”, amelyek drága emlékként élnek szívünkben.

S kis clevelandi magyar gyülekezet új, tiszta magyar tagot nyert Juditkával. Szükség van még több ifjú magyarra, hogy a magyar nyelv ki ne haljon.

Áldja meg az Úr az ifjú párt. Legyen életük Istent dicsőítő élet.

Némethy László

Levél Ausztráliából

Szabó Endre, az ausztráliai East Malvernben (Melbourne) működő magyar gyülekezet lekipásztora írja 1986. december 31-i levelében:

„Nagyon megtisztelő részünkre, hogy a mi szerény kis munkánk iránt érdeklődnek az ottani (amerikai) testvéreink... Az Úr segítségével mi is lezártuk az 1986-os évet. A hullámok elcsitulnak, és, lőn nagy csendesség. Azzal a reménnyel léptünk át az új évbe, hogy az békés és csendes is marad... Gyülekezetünk egyik fiatal családját, Incze Károly testvérét (s úgy reméljük, hogy gyülekezetünket is), az Úr egy fiú gyermekkel ajándékozta meg... A közeljövőben gyülekezetünk taglétszáma ismét szaporodni fog, nagy örömünkre. Jelenleg Ausztriában tartózkodik két család... a nagyváradi magyar baptista gyülekezet tagjai. Közülük öten a nagymúltú és hírvagyváradi ének- és zenekar tagjai. Reméljük, hogy testvéreink ideérkezése és gyülekezeti munkába való bekapcsolódása komoly lendületet fog adni az itteni magyar baptista missziómunkának. A legfontosabb feladat jelenleg az, hogy

imádkozzunk ezekért a testvérekért és azokért, akik még az úton vannak, hogy az Úr egyengesse „ösvényeiket”. Kérjük ottani (amerikai) testvéreinket, hogy imádkozzanak velünk együtt a jelenleg még Ausztriában tartózkodó hittestvéreinkért. Kérésünket nemcsak hittestvéri, hanem egy kicsit „családi, ill. vérségi” kapcsolatokra is alapozzuk.”

(Az ausztráliai testvérekkel mi is hittestvéreknek tartjuk magunkat. Krisztus vére által egy nagy hitcsaládba tartozunk. Így üdvözöljük ottani testvéreinket együttérző szeretettel. — U. B.)

Biztató

a tavaszban

Töröld könnyed, gyürd le fájdalmadat, te nem azért vagy, hogy odaragadj ügghöz, múlthoz, amely nem a tiéd, és dac poshasszon és keserűség. Kaptál ütleget, kaptál eleget (légy keresztyén s mondd: érdemeltek, s könnyülsz tőle!)... Most ne vélt igazad emlegesd, s ne a hibát, a zavart (az is benned volt!): nézd a rétet, a nagy fényt, a Feltámadást!... Tavaszra jött újra a földednek: nézd a nép dolgozik, szépül a város és vidék: nem árt, hogy eltűnt sok gőg, régi copf, s jobb lesz a jó, ha te is akarsz, ha igazán...: másét és magadét, úgy gyógyítod a ma ezer sebé, ha az csordítja megnyugvó szíved, ami sosem elég, a Szeretet!

Szabó Lőrinc

American—Hungarian Baptist Union Receipts for the January, 1987

Bethesda Retirement Home, Palm Bay, Fl., \$300.00; Bethesda Church, Palm Bay, Fl., \$135.00; High Street Church, New Brunswick, N.J., \$300.00; Silliman Church, Bridgeport, Ct., \$69.90 — **\$804.90.**

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1987. március 15.

KRISZTUS ÉS A KERESZT (Lukács 22:1—23)

Áldozatos halált halni csak kivételes egyéniségek hajlandók, mert ahhoz nagy akarat és lelki erő szükséges. Még annál is nehezebb meghalni azért, hogy az az élet áldozata megnyerje ellenségek bűnbocsánatát is. És ha hozzá tesszük azt is, hogy a keresztfeszítés szörnyű kínos halál volt, akkor még nagyobb kell, hogy legyen a csodánk és hűségünk Krisztus iránt, aki értünk is meghalt.

A hívők emlékezése. Az izraeliták között az egyik legnagyobb emlékező ünnep a pászka (keresztyén húsvét) volt. Évenként egyszer, aki csak tehetett Jeruzsálemben zárandokolt, hogy ott a szent városban ünnepelje az egyiptomi rabságbólvaló csodálatos szabadulást. Jézus is ott volt, tanítványaival, és intézkedett, hogy velük ünnepelje a jelentőséges napot. Először előre küldte Pétert és Jánost, hogy találják meg azt a házat, ahol egy felső teremben összegyűlhetnek majd kényelemben és békében.

A hívők engedelmsége. A tanítványok azt kérdezték: „Mi a kívánságod, hol készítsük el?” Ő így válaszolt: „Amikor beértek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy” (22:10). Akkori időben csak asszonyok vittek vizet cserépkorsóban. Férfiak, ha valamikor vittek is vizet, csak bőrtartányban vitték. Úgy tűnik, hogy ez a felismerési jel előre meg volt beszélve, úgy, mint a ház is, ahol később vacsoráztak. A két tanítvány engedelmeskedett, és nem szólította meg a vizet vivő embert. Majd csak a ház gazdájától kérdezték, hogy hol van az a terem, ahol összegyűlhetnek a vacsorára.

A hívők vendéglátó készsége. A pászkai ünnep alatt Jeruzsálem lakói kötelesek voltak vendégül látni a zárandokokat, minden zúgolódás nélkül. Azon a vacsorán mindenkinek kellett legyen elég hely arra, hogy étkezhesse-

nek. Ez azt jelképezte, hogy szabad és gazdag emberek módján élhettek, mivel az Isten megszabadította őket rabszolgá sorsukból.

A Messiás várása. A pászka vacsora egyik legfontosabb eleme az volt, hogy megújították a Messiás megjelenésébe vetett hitüket. Jézus, mint a tanítványok Mestere, szokás szerint magyarázta a vacsora jelentőségét, és különös új értelmet adott a kovásztalan kenyérnek, és bornak: „Ez az én testem, amely ti érettetek adatik... E pohár az új szövetség az én vérem által...”

A bűn árnyéka. Az ünneplő hangulatra egy sötét árnyék esett: Júdás fondorlatossága és árulási terve. Jézus tudta ezt, és azért mondta neki: „Íme annak keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon. Mert az Emberfia elmegy ugyan, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt” (22:22).

Emlékezzünk, engedelmeskedjünk, fogadjuk szívünkbe a Messiást még ma!

*

Aranymondattal: Lukács 22:19—20

*

Napi dhítat:

Márc. 9. H. 2. Móz. 12:1—13

Márc. 10. K. 2. Móz. 12:14—20

Márc. 11. Sz. Luk. 22:1—6

Márc. 12. Cs. Luk. 22:7—13

Márc. 13. P. Luk. 22:14—23

Márc. 14. Sz. 1. Kor. 11:23—34

Márc. 15. V. Luk. 22:24—30

1987. március 22.

A GECSEMÁNÉ KERTBEN (Lukács 22:39—53)

Jézus földi élete idején Jeruzsálemnek körülbelül 25 000 lakosa volt. De a pászkai ünnepek alatt olyan sok zárandok jött oda, hogy a lakosok száma felduzzadt 180 000-re is! Azoknak mind szállásra volt szükségük, és sokan csak a város falain kívül találtak hajlékot, vagy pedig a szabad ég alatt töltötték az éjszakákat. A „gecsemáné” szó olajsajtólót jelent, és természetesen az olajfák hegyén volt. Megközelíteni a Kedron völgyén keresztül, a város keleti oldalán lehetett. Oda menet Jézus tanítványaival, és ott várta a fejleményeket.

A kísértés elleni védekezés. Jézus így figyelmeztette tanítványait: „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.” Tud-

ta azt, hogy kísértések jönnek sűrűn, még a legbuzgóbb tanítványoknál is. A kísértések tüze érinti azokat is, akik három éven át vele jártak, hallgatták szavait, intéseit, szíve dobbanását. Krisztus követői ezt várhatják bármikor, de a fontos dolog az, hogy legyenek rá felkészülve, és legyen kéznél az ima pajzsa a Kísértő fegyverei ellen.

Jézus imája. Rendszeresen a zsidó férfiak állva, emelt karokkal imádkoztak. Az szokatlan volt, hogy valaki leterdélve imádkozzon, ha csak nem valami hatalmas nyomás kényszerítette arra. Az evangélista azt írja, hogy Jézus térdre esve imádkozott: „Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a poharat: mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.” Talán az egyik legfőbb kísértés az, hogy mi a saját akaratumk beteljesítését kívánjuk. Tanulnunk kell Krisztustól az olyan engedelmséget, amely tiszta szívvel mondhatja: Ne az én akaratom legyen, Istenem, hanem a tied!”

Miért alusztok? A testi és lelki kimerültség erőt vett a tanítványokon, és nehéz, fáradt álomba estek. Tudjuk, hogy milyen érzés az, amikor a kimerültség annyira erőt vesz a testen, hogy olyankor a lélek is elalél. És mégis, olyankor lenne a legnagyobb szükség az imára! Az intésre olyankor kell leginkább hallgatni. Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! Olyankor van a legnagyobb szükség a jó, hívő társakra és barátokra, akik imájukkal bátorítanak minket, és kölcsönösen mi is őket.

Amikor barátból ellenség lesz. Az egyik legfájdalmasabb élettapasztalat az, hogy néha a legjobb barát és munkatárs is ellenséggé változik. Olyankor a Kísértő azt suttogja: „Nincsen igazság, nem lehet egy barátban sem bízni, elhagyott téged az Isten — hát hagyd el te is Őt és a tanításait! Egy igazságatlan, csalódással teljes világban olyanok érvényesülhetnek, akik viszont csalnak, hazudnak, árulók lesznek!” Ezt mondja a világ... És tudjuk, hogy a magunk erejében nem állhatunk meg. De hála az Úrnak, Ő küldi az erősítő angyalait a legszükségesebb időben.

Testvér, ott találod-e magadat a te „Gecsemáné kertedben”? Emlékezz rá, hogy Megváltód is úgy gyöttrődött a kísértés tüzeiben, és Ő lélekben most is

veled van. Tanulj tőle alázatot, engedel-
mességet, türelmet, vigasztalás fog jön-
ni neked is.

*

Aranymondát: Lukács 22:42

*

Napi áhítat:

Márc. 16. H. Zsid. 5:5—10

Márc. 17. K. Luk. 9:28—36

Márc. 18. Sz. Luk. 22:39—46

Márc. 19. Cs. Ján. 12:27—32

Márc. 20. P. Ján. 18:1—11

Márc. 21. Sz. Máté 26:47—57

Márc. 22. V. Luk. 22:47—53

1987. március 29.

A NAGYTANÁCS ELŐTT

(Lukács 22:31—34 és 54—71)

„Miután pedig elfogták őt, elvitték és bekísérték a főpap házába. Péter pedig távolról követte” (54. vers). Megtörtént tehát a letartóztatás. A sötét éjszakai árakban történt, amikor csak egy maroknyi tanítvány volt a közelben, és azok sem álltak nagyon ellene a gaztettnek. Júdás és a templomi vezetők sikerrel jártak: elfogták ellenségüket, és lépésről-lépésre követték ter-
veiket.

Lukács evangélista szerint két kihallgatás volt: az első a korai hajnali órákban, egy kisebb csoport előtt történt. Napfelkelte után majd a teljes Nagytanács előtt jelent meg Jézus, amely tanácsnak kötelessége lett volna a vádlottat törvény szerint, igazságosan vizsgálni. De az a tanács már előre elhatározta Jézus sorsát, és csak egy végső utat-módot keresett arra, hogy megindokolja hivatalos határozatát.

Péter szereplése. Péter nagyon foga-
gadkozott, hogy ő fegyverrel fogja
védeni Jézust az ellenségei ellen. Arra
ő azt a választ kapta: „Bizony mon-
dom neked, mielőtt a kakas megszólal,
háromszor tagadsz meg engem” (Máté
26:34). Krisztus tudta, hogy mi van az
emberben — tudta, hogy mi van Péter-
ben, és mégis szerette őt. Tudja azt is,
ami bennünk van: valamennyi szeretet,
valamennyi bátorság, de amellet sok
kétkedés és félelem is. Imádkozunk
tehát, hogy a mi szereplésünk az élet
színpadán jobb és hűbb legyen.

A Nagytanács szerepe. A zsidók
nagytanácsa 71 böles, tisztelt, vezető
férfiből állt. Írástudók, farizeusok, sad-
duceusok és vének voltak a tagjai, akik

ítélkeztek jogi, vallási, teológiai és poli-
tikai vonatkozású ügyekben. A vallá-
sos zsidó nép bennük bízott legjobban,
és éppen ezért az ő felelősségük az volt,
hogy minden vádlottal a vallási törvé-
nyek és hagyományok szerint bánja-
nak. Sajnos, ehelyett ők a politikai nyo-
más alatt igazságtalanul ítélték el Jé-
zust.

Jézus szerepe. Jézus itt az áldozati
bárány szerepét tölti be. A több ellensé-
ges kérdésre és követelésre, hogy Ő-e
Krisztus, határozottan válaszolt. Ő
tudta azt, hogy ellenségei és bírái más-
képp értelmezték a Megváltó szerepét.
Nekik a krisztusi fogalommal hadako-
zás és földi hatalom járt. Viszont Jézus
az Ő saját szerepét mint a béke fejedel-
mét tekintette, és aszerint élt, tanított
és viselkedett. Amit kereszteskor
mondott Keresztelő Jánosnak: „Az il-
lik hozzánk, hogy így töltsünk be min-

den igazságot” (Máté 3:15), azt kellett
betöltsse a kereszthalálra át is. Tudta,
hogy a békés, csendes, szenvedéses ha-
lál által lesz majd belőle Megváltó és
örökké való Király.

Általa tanuljuk meg, hogy a szeretet
és önfeláldozás nagyobb erő, mint az
erőszak és az önzés. Úgy éljünk, te-
gyünk tanúbizonyságot, és nyerjük el
azt a hervadhatatlan jutalmat, amelyet
ígért nekünk az Úr.

*

Aranymondát: Lukács 22:66 és 67

*

Napi áhítat:

Márc. 23. H. Luk. 22:54—62

Márc. 24. K. Ján. 18:16—18 és 25—27

Márc. 25. Sz. Máté 26:69—75

Márc. 26. Cs. Márk 14:66—72

Márc. 27. P. Ján. 18:12—14 és 19—24

Márc. 28. Sz. Dániel 7:9—14

Márc. 29. V. Luk. 22:66—71

Dr. Molnár Károly

LACZI JÓZSEFNÉ (Sára)
1914. jún. 6. — 1986. dec. 5.

1986. december 8-án a kora reggeli
órákban, a pennsylvániai Penndel vá-
rosában az emberek tisztelettel álltak

Testvérnőnk életének 72. évében,
hosszabb szenvedés után, örök ottho-
nába költözött. Sára testvérnő 1914.
június 6-án született Gyantán, Bihar
megyében (most román terület). Mivel
gyermekai a közelmúltban az USA-ba
vándoroltak, kijött ő is, hogy még egy-
szer meglássa őket és egy időre velük
legyen. Itt szólította őt haza az Úr.

A gyászszentmise a hozzátar-
tozók kérésére a Kolozsvárról nemrég
érkezett Kulcsár Sándor testvér végez-

A gyászoló család. Bal szélén: Kulcsár Sándor

meg a temető felé haladó kocsicsoport
előtt. Laczi Sára testvérnőt vitték ki
azon a napon utolsó földi útjára a
newtoni temetőbe.

te, aki most a New York-i Magyar
Baptista Gyülekezet lelkipásztora. Kul-
csár testvér vigasztaló szavakkal szólt
a megjelent gyermekekhez, unokákhoz

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

és barátokhoz, hangsúlyozva, hogy egy temetés is Istent dicsőítő istentisztelet kell, hogy legyen. Jób könyvéből olvasta fel az elhunyt által is igen kedvelt szavakat: „mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más...” (19:23—27).

A jelenlévők két jól ismert éneket énekeltek, az egyik: „Te benned bízunk eleitől fogva” barátai kérésére, és

„Mint a szép csillagok” című éneket, a család kérésére. Az utóbbi az elhunyt testvérnő kedvenc éneke volt.

Testvérnőnket gyászolja férje József (Románia); fia József és családja (USA); leánya Sárika (Jámborné) és férje (Románia); fia István és családja (USA); az unokák Attila, Róbert, Emese és Beáta; számtalan barátja úgy a tengeren túl Romániában, mint itt az USA-ban. A gyászoló családot vigasztalja meg az Úr a viszontlátás áldott reményében!

Háló Barnabás
New York-i figyelő

ÓHAZAI HÍREK

Bizonytalanság a magyarországi baptista gyülekezeti tagok száma körül:

1984-ben a Békehiérnök közlése szerint a tagok száma 10 673 volt.

1986-ban az Európai Baptista Szövetség glasgowi bizottsági ülésén, ahol a Budapesten 1989-ben tartandó európai baptista konferenciáról tárgyaltak, Viczián János 12 600 magyarországi baptista lelkes készülődéséről szólt.

1986 év végén a Békehiérnökben ugyancsak az európai konferenciáról megjelent kis közlemény 12 000 magyarországi baptistáról ad hírt.

*

Bemerítések

Hajduböszörmény — 1986. október 6-án hat megtért egyént merített be Almási Tibor helyi lelkipásztor.

Debrecen — Pócsik Béla debreceni lelkipásztor 13 hitvalló testvért merített be. Az Úr üzenetét Vágó István testvér hozta.

Tuzsér — Augusztus 10-én 3 testvér alámerítése felett örvendezett a gyülekezet. Tisza Attila helyi lelkipásztor végezte az alámerítést, Fülep Sándor közvetítette az evangéliumi üzenetet.

Szigetszentmiklós — Advent első vasárnapján 4 megtért egyént merített be Dr. Almási Mihály. Varga Boldizsár dunaharaszti lelkipásztor végezte az igehirdetést.

James D. Irwin őrnagy, az egyik asztronauta (űrhajós), aki 1971-ben a holdon járt, résztvevett Budapesten, 1986. októberben az űrhajósok részére rendezett konferencián. Irwin baptista prédikátor is és október 17-én vetített képes előadást tartott az újpesti imaházban. Természetesen a holdon történt utazásáról beszélt. Az újpesti gyülekezetben Macher János németországi prédikátor testvér mutatta be. James D. Irwin a holdra szállása után több országban tartott előadást és beszélt Isten nagyságáról. (Hungarian Church Press)

Egy német katolikus teológus, aki számológép (computer) tudós is, ki jelentette, hogy a század végére elkészül olyan computer, amely magába foglalja az egész Biblia szövegét héber, görög és latin szöveggel együtt.

Egy óhazai lap közli. A súlyos alkoholisták száma Magyarországon 500 ezer. Így állapítja meg egy budapesti szakértő, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem tanszékvezető tanára. Mivel az alkoholisták főként a férfiak sorából kerülnek ki, ez a szám azt jelenti, hogy minden hatodik-hete-

dik férfinak biztos esélye van arra, hogy alkoholistává váljék. Alkoholista az egyik meghatározás szerint az, aki nem tudja, hol a határ az ivásban, ill. nem tud szeszszital nélkül élni.

Az említett szakértő közli azt is, hogy Magyarország előkelő helyet foglal el az alkohol fogyasztás világranglistáján. 1985-ben a hatodik helyen állt a rangsorban, egy-egy lakosra jutó 11,5 liter százszázalékos alkoholnak megfelelő ital fogyasztásával. (A 11,5 liter alkohol megivása azt jelentené, hogy minden magyar polgárra annyi mennyiség jut. Természetesen nem mindenki fogyaszt alkoholt.)

Az alkoholizmus okai között a leggyakrabban a „feszültséget” emlegetik. Ezek lehetnek családi, társadalmi és gazdasági feszültségek. Válások, munkaviszony, nehéz életlehetőségek azok az okok, amelyek feszültséget hoznak.

(Magyarország a marxizmus áldásai előtt sem volt gazdag ország. De az alkohol élvezet terén a szocializmus építése közben érték el a rekord magasságot. Óhazából jött látogatók mondják: a megélhetéshez szükséges túlzott munka, a kettős foglalkozás, a pihenés hiánya, szombati és vasárnapi elfoglaltság okozza a bajt. A túlhajtott munka eredménye két súlyos nemzeti veszélyt jelentő betegség. Az egyik a szívbetegség, a másik az alkoholizmus. A szívbetegséget elterjedt, hogy már népies nevet is kapott: „szíves”. Ezt mindenki tudja, mit jelent.)

Van megoldás, de mivel az lelki, a marxisták nem alkalmazzák. Vagy Isten lelke, Spiritus Sanctus, vagy egy másik spiritus, a vegyjele: C2H5OH.)

Let's smile

Sign in doctor's office: Attention Teenagers!

If you are tired of being hassled by your unreasonable parents, now is the time for action. Pack up, leave home, and pay your own way while you still know everything.

Olvastam Plató és Ciceró műveit. Ezek bölcs és szép írások, de egyikben sem olvastam: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek és én megnyugtatlak titeket.”

Szt. Ágoston